

2 den Juni 1845 Berg.

See fremad - Hjere! I sin
aften ved Dagligstuvventues - trænge
- De til Sympatie - og fandt den
saa dyb og inderlig - at Hjertet
var saa rørt - grebet - og forstod
hvad De havde maattet lide - som
aldrig før - der maatte De lide i
mit Ansigt - aldrig - aldrig
min Tanskelighedens Trøst - og derfor
skal jeg forgle - det har aldrig
faldt mig ind at Øjeblik, at De
er forstod at naar jeg tang - saa var
det - at fordi det ikke forkom mig
som De kunde tvivle paa min
Opriktighed mod Dem - til mit
høje Aandedraet - og det er
kuns alle mine Mangler - som
gjør mig fortrykt - og bange at
De skal være misfornøjet med mig -
Gud velgigne Dem - naar De regner

at man ikke mødt...
De skæmmet...
13 den Juni 1845

Byggen bare, saa synes
sig alt hvad sig gjør og siger
bliver latter forkeetheder - . Naar
naar - der paa jorden - skulde
alle Misforstaaelser og hore -
naar skal det sees svormester
der har været lagt paa da
bare for - og med hinanden -
uden at der er blevet forstyret
guten af andres glemme desværre
Hæfjendighed - Mismodighed over et
dislike gik paa som tænket var . -

Det er fordi vor Tællid til Gud har
været prag og - dog - det er min
Længsel der har gjort Dens prag
- men bør og tro at naar sig faar
tænke paa - saa vil det ogsaa
være mig forundt at turde tale
frit - og engang - engang der gler
hjelpe vil det undes mig at tale
ud - - sig vilde saa gjerne have
sendt Dens Skrifte paa Taleren -
med Lini - ~~naar det er for~~